

WIADOMOŚCI BIAŁOSTOCKIE

10

GAZETA · PORANNA · DLA · WSZYSTKICH

10

Piątek 26 maja 1939 r.

Nr. 144

Gradobicie, burze i powodzie

niszczą południowo-zachodnią Polskę W 5-metrowym spiętrzeniu wód toną ludzie i ich dobytek

Z różnych stron Małopolski środkowej i wschodniej nadchodzą wiadomości o burzach i powodziach.

Na terenie pow. tarnowskiego wezbrały rzeki Biała i Dunajec zalewając niżej położone pola. Nad Przemysłem przeszła gwałtowna burza, a wichura zerwała przewody powodując

przerwę w dostawie prądu. W Czortkowie wskutek burzy i ulewnej deszczu zostały zalane niektóre ulice.

Szczególnie gwałtowna burza przeszła nad borysławskim zagłębieniem naftowym, gdzie wystąpiła z brzegów rzeka Tyśmienica.

Powódź objęła część Truskawca, Borysławia i Drohobycza.

Na Wołyniu

Południowy Wołyn został nawiedzony klęską gradobicia. Grad wyrządził znaczne szkody na terenie gminy Warba. W okolicach Piaszówki zostały zniszczone zasiewy rolne na przestrzeni 2.000 ha. W pow. krzemienieckim zniszczeniu uległo 3.000 ha zasiewów.

W Działwie uległy śmiertelnemu porażeniu od pioruna dwie osoby.

Groźba powodzi w Zagłębiu

wzrasta w dalszym ciągu, gdyż deszcz nie przestaje padać.

Na Śląsku

Sytuacja na rzekach i strumieniach śląskich nie przestała być nadal groźną. W okolicach Bogumina Odra przerwała wał (Dokończenie na str. 2-ej)

Anglia przyjęła francuski plan trójprzymierza

W Genewie usunięto wszelkie przeszkody

stojące na drodze do zawarcia paktu z Sowietami — oświadczył Chamberlain

LONDYN. Premier Chamberlain złożył wczoraj po południu następujące oświadczenie o obecnych stanach rokowań w sprawie współpracy Francji, Anglii i Sowietów we froncie antynapastniczym:

Incydent graniczny w Tczewie

Senat gdański pisze noty do Polski

usiłując niesłychanym manewrem zrzucić z siebie odpowiedzialność za zajścia w Kałdowie

TCZEW. W nocy z 23 na 24 bm. w Lisowie koło przyczółku mostowego w Tczewie nieznanemu osobnikowi udało się zbliżyć się boczną, małoosuszoną ścieżką do posterunku granicznego polskiego. Na wezwanie strażnika osobnik ów zaczął uciekać, wobec czego strażnik oddał dwa strzały z karabinu w powietrze.

Chodziło o szofera samochodu ciężarowego „Sedel” z Elbląga, który po załatwieniu formalności na posterunku gdańskim pozostawił wóz na szosie i chciał po-

przechodząc w niewłaściwym miejscu.

Po złożeniu odpowiednich wyjaśnień szofer załatwił formalności graniczne na posterunku i udał się spokojnie w swoją drogę.

GDAŃSK. Senat gdański wystosował wczoraj do komisarza generalnego R. P. w Gdańsku dwie noty. Nowe wystąpienie senatora gdańskiego charakteryzuje usiłowanie przerzucenia odpowiedzialności za incydenty w Kałdowie przez sztuczne naginanie stanów faktycznych.

Oryginalnym punktem tego wy-

stąpienia senackiego jest „postulat” odwołania przez władze polskie urzędników komisariatu generalnego i dyrekcji cel, którzy udali się samochodem do Kałdowa po znanych zajściach, a na których samochód zorganizowano napad bojówki hitlerowskiej.

Jak podaje jeden z dzienników prezydent senatu gdańskiego Greiser zażądał by rząd polski wyraził ubolewanie za zajścia, wydał sprawcę śmierci Grubnera w ręce policji i zapłacił roszczenie zabitego odszkodowanie.

26 marynarzy poniosło śmierć

w zatopionej amerykańskiej łodzi podwodnej
Akcja ratunkowa staje się coraz bardziej rozpaczliwą

NOWY JORK. Według dotychczas jeszcze nie potwierdzonych wiadomości zginęło w międzyczasie już 26 osób załogi łodzi podwodnej „Squalus”, która zatonała na wysokości Portsmouth, śmierć nastąpiła prawdopodobnie na skutek braku powietrza.

Również informacje o szansach podjętej akcji ratunkowej brzmią nader pesymistycznie. Zamiar wydobycia znajdującej się na głębokości 80 metrów łodzi podwodnej na powierzchnię, przy pomocy zgęszczonego powietrza, został rzekomo już zaniechany. Admiral

Cole, kierujący akcją ratunkową, zarządził wczoraj przed południem wydobycie załogi przy pomocy t. zw. stalowych dzwonów ratunkowych, mogących pomieścić po 8 osób załogi.

W ciągu ubiegłej nocy nie było żadnej łączności z zatopioną łodzią podwodną. Wczoraj rano jeden z nurków opuścił się na pokład łodzi podwodnej i porozumiał się z uwieczoną załogą przy pomocy pukania. Dowiedział się w ten sposób, że w przedniej części łodzi już tylko 33 marynarzy jest przy życiu.

Co do losu pozostałych 26 marynarzy brak wszelkich wieści. Przy puszczalnie utonęli oni w komorach łodzi, do których wtargnęła woda, lub też udusili się z braku powietrza.

Załoga, pozostała przy życiu, dała znać, że samopoczucie ich jest względnie dobre, biorąc pod uwagę specyficzne okoliczności.

Posiadane zapasy żywności są na wyczerpaniu.

Załoga zameldowała poza tym, że nie może własnym przemysłem podjąć żadnych wysiłków w kierunku wydobycia się z łodzi.

Jak Izbie wiadomo, minister spraw zagranicznych miał możliwość odbycia rozmów z ministrami francuskimi w Paryżu w drodze do Genewy. Miał on również możliwość kontynuowania w Genewie rozmów, prowadzonych z ambasadorem sowieckim w Londynie. W wyniku tych rozmów wszystkie punkty wchodzące w grę zostały obecnie wyjaśnione i mamy wszelkie powody do wyrażenia nadziei, że na skutek propozycji, jakie rząd JKMości ma obecnie możliwość wysunąć w głównej sprawie o którą chodzi osiągnięcie pełnego porozumienia w niedalekiej przyszłości — okaże się możliwe. Pozostanie jeszcze do wyjaśnienia kilka dalszych punktów. Nie przewiduję jednak, aby te kwestie mogły spowodować jakieś poważniejsze trudności.

LONDYN.

W uzupełnieniu do wiadomości z dnia 25 maja Chamberlain w kwestii rokowań z Z. S. R. P. gabinet na swym popołudniowym posiedzeniu postanowił przy-

CHAMBERLAIN przyjął francuski plan paktu trzech mocarstw.

Decyzja powzięta została w wyniku rozmów lorda Halifaxa z premierem Daladierem.

PARYŻ. Potwierdzona obecna wiadomość o bliskim definitywnym zawarciu trójprzymierza francusko - angielsko - sowieckiego go wywarła bardzo dodatnie wrażenie we Francji, gdzie panuje przekonanie, że udział Rosji w europejskim systemie bezpieczeństwa wpłynie hamująco na państwa „dynamiczne”.

Wiadomości te szeroko komentowane w prasach, odbiły się dodatnio na giełdzie paryskiej.

Nie damy Niemcom naszych robotników

Z Polski co roku — od wielu lat — pewna ilość robotników rolnych udaje się do Niemiec na polne roboty sezonowe. Popularnie nazywa się to „wędrownką na Saksy”. Ilość udających się na Saksy jest co roku rozmaita — czasami bywa to dwieście tysięcy ludzi, czasami ośmset tysięcy. Niemcy tych ludzi źle traktują, źle odżywiają i źle oplacają.

Wędrownka na Saksy to smutne następstwo tego zjawiska, że nie możemy wszystkim u siebie dać pracy i zatrudnienia.

Tego roku jednak wędrownki na Saksy nie będzie. Rząd nasz nie odnowił odnośnej umowy. I zrobił jak najsluszniej pod każdym względem.

Ale przede wszystkim zrobił to słusznie ze względu na położenie polityczne.

Niemcy to nie jest kraj, który pławi się w dobrobycie i w bogactwach i dlatego brak tam robotników do ciężkich robót polnych. Przeciwnie, wszyscy dobrze wiemy, że panuje tam bieda i nędza, że brak żywności, że ludzie coraz bardziej są skąpi i zysmają się na istniejące stosunki. Jeżeli brak tam robotników do pracy na roli, to dlatego, że wszystkich, którzy są do tego zdolni, pędzi się do służby w wojsku, do budowy fortyfikacji i do fabryk broni i amunicji. Stąd powstają luki, które oni chcą zapełnić obcym robotnikiem.

Nie można pozwolić, by te luki zapełniał polski robotnik. Nie można pozwolić, by polski robotnik choćby pośrednio przyczyniał się do budowy ekopów i odlewania armat, z których Niemcy w razie czego będą strzelać do naszych żołnierzy.

I dlatego rząd polski słusznie zrobił, że nie dał zezwolenia na nową wędrownkę na Saksy. Ale z tego powodu spada na nas inny obowiązek. Dać pracę i chleb tym, którzy na Saksy nie wywędrowali.

